

ICIBILLET

Paroles de chanson

04/05/2026

Apekot

Par Vuile Mong & z'n Vieze Gasten

Album : Schoon Vlaams

ICIBILLET.COM

Hebde geïlder da ook? Als ge 's morgens wakker wordt en ge kijkt in de spiegel... bweuh 't leven

ge zijt nog maar op de wereld en 't begint al, uw pa werkt en uw ma werkt en gij

gij vliegt in de kindercrèche... en de crèche

DE CRECHE DAT IS EEN APEKOT, PARLEZ VOUS

ELK ZIJN BED EN ELK ZIJN POT, PARLEZ VOUS

ZE STROOIEN ER POEDER OP JE VEL

GE MOET ER SLAPEN OP BEVEL, INKE PINKE PARLEZ VOUS

Maar 't leven gaat zo snel voor ge 't weet zijt ge al op weg naar school, uw boekentaske onder uw arm

en ge zijt content en fier en je denkt: "Nu gaat het leven beginnen, de vogeltjes zeg, de bloemetjes" ...

maar school? bweuh

DE SCHOOL DAT IS EEN APEKOT, PARLEZ VOUS

DE APEN ZITTEN TWEE AAN TWEE, PARLEZ VOUS

DE GROOTSTEN AAP DIE ZIT VAN VOOR

EN DOET DE ZOTSTE KUREN VOOR, INKE PINKE PARLEZ VOUS

18 jaar zijt ge geworden, 18 jaar, gedaan met naar school te gaan en ge staat op en uw hartje zegt boem

boem boem

Ge stormt de trap af naar beneden en uw moeder staat klaar met de koffie

zegt ze, "Jongen", "Hij ligt er, hé, in de brievenbus, uw oproepingsbevel, naar 't leger..."

en 't leger

'T LEGER DA IS EEN APEKOT, PARLEZ VOUS

ZE SCHIETEN DAAR MEKAAR KAPOT, PARLEZ VOUS

DE GENERAAL DAT IS EEN HOND

DE VIJAND ZIET ALLEEN ZIJN KONT, INKE PINKE PARLEZ VOUS

Maar 't leger zeg, hoe lang duurt dat, 't leger?

Eén jaar! Eén jaar op een gans mensenleven, daar kunt ge toch niet blijven bij stilstaan

Dat is zo voorbij en ge zijt al op weg naar huis, uw gerief over uw schouder, cafeetje links, cafeetje rechts

en ge komt thuis en uw moeder staat in haar deurgatje en ze zegt: "Jean-Pierre, zijde gij da zo ne vent

geworden, op één jaar tijd!"

En uw vader komt van zijn werk en hij smijt zijn vélo tegen de gevel en zegt hij

"Jean-Pierre zo'n man geworden allemaal op één jaar, en gij denkt, nu hebben ze me niet meer liggen, nu gaan we leven, de vogeltjes, de bloemetjes

En 's avonds, heel de familie zit naar de televisie te kijken. De programma's zijn allang voorbij, maar ze kijken nog een beetje naar 't testbeeld

En daarna zegt vader zegt hij jongen zegt hij, nu da we hier samen zijn laat ons over het leven klappen" en gij direct ja pa, de vogeltjes zeg, de bloemetjes zeg."

Zegt ie:" Jean-Pierre op uwe leeftijd, kijk es naar uw moeder da mens heeft gewerkt, haar hele leven lang gewerkt, en ik Jean-Pierre ik heb gewerkt

't Is aan uwen toer, ga werken, naar 't fabriek, en 't fabriek

'T FABRIEK DAT IS EEN APEKOT, PARLEZ VOUS

ZE WERKEN ULDER STAPELZOT, PARLEZ VOUS

DEN GROTE BAAS DIE KRIJGT ZIJN PREE

AL AAN DE MIDDELLANDSE ZEE, INKE PINKE PARLEZ VOUS

't Is de moment om zenuwachtig te worden, 't is de moment om te panikereren

Veertig jaren, veertig van de mooiste jaren van uw leven heb u kapot gewerkt aan da stom machien in die stomme fabriek

Maar zeg, na veertig jaar komt de grote directeur recht naar uw machien en zegt hij

"Zijde gij Jean-Pierre?"

"Ja, meneer de directeur." En ge zijt al kontent, stel u voor zeg na 40 jaar komt de grote directeur persoonlijk met u spreken

"Zegt hem Jean-Pierre, heb je hij veertig jaar in mijn fabriek gewerkt?"

"Ja meneer de directeur."

"'t Is niet te geloven", zegt hij

"maar Jean-Pierre, jongen, 'k heb toch nen probleem zegt den directeur

Ziet ge van mij moogde gij hier blijven, maar uw eigen jongere collega's, zeggen ze, meneer de directeur zeggen ze

Jean-Pierre, die mens wordt oud, en hij kan niet meer mee en iedere week zijn wij ons premie kwijt

Zie de, Jean-Pierre, van mij moogde gij hier blijven, maar uw eigen jongere collega's, zeggen ze tegen mij zeggen ze

meneer de directeur, waarom zou Jean-Pierre nie met pensioen gaan, waarom zou Jean-Pierre nie nog een beetje van zijn leven genieten?

Wa denkt ge Jean-Pierre? En 's avonds, ge rijdt naar huis met uw velo, en ge denkt Jean-Pierre, verdikke Jean-Pierre

't is de moment om nog een beetje te leven... en terwijl ge er aan denkt ziet ge een vogeltje passeren, eentje maar, maar ge ziet het passeren

en een beetje verder staat er een bloemetje tussen de straatstenen, zwart van 't roet van de auto's en de autobussen

maar ge ziet het staan en ge denkt Jean-Pierre

"De vogeltjes zeg de bloemetjes zeg, leven, LEVEN ..."

Wel, mensen, vergeet het maar. Verdomme vergeet het maar want voor dat je 't weet, waar zit ge, peinsde?

Bij d' ouw' peekes

En waar zitten de ouw' peekes?

D' OUW PEEKES ZITTEN IN 'T APEKOT, PARLEZ VOUS

WEER ELK ZIJN BED EN ELK ZIJN POT, PARLEZ VOUS

DE NONNEKES STOPPEN U IN BAD

DAT DOET ZO'N DEUGD VOOR JE PROSTAAT, INKE PINKE PARLEZ VOUS

En iederen dag, iederen dag zegt uw hartje een beetje trager, boem boem boem en op een goeie keer, voor de laatste keer, nog één keer

BOEM